บทที่ 11
ทรัพย์สินทางปัญญา

ข้อ 11.1: หลักการพื้นฐาน

1. คู่ภาคีตระหนักว่าการคุ้มครองและการบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาควรมีส่วนช่วยในการส่งเสริมนวัตกรรมทางเทคโนโลยี การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยี เพื่อประโยชน์ร่วมกันของผู้ผลิตและผู้ใช้ความรู้ทางเทคโนโลยีและในลักษณะที่เอื้อต่อสวัสดิการทางสังคมและเศรษฐกิจ ตลอดจนเพื่อดุลยภาพระหว่างสิทธิและพันธกรณี

2. คู่ภาคีตระหนักว่าการถ่ายทอดเทคโนโลยีมีส่วนช่วยในการเสริมสร้างขีดความสามารถของชาติโดยมุ่งหมายเพื่อสร้างรากฐานทางเทคโนโลยีที่มั่นคงและมีประสิทธิภาพพร้อมใช้

3. คู่ภาคีตระหนักถึงผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อการสร้างสรรค์และการใช้งานวรรณกรรมและศิลปกรรม

4. ในการกำหนดหรือแก้ไขกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน คู่ภาคีอาจนำมาใช้ซึ่งมาตรการที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองสาธารณสุขและโภชนาการและเพื่อส่งเสริมประโยชน์สาธารณะในภาคส่วนที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทางสังคมเศรษฐกิจและเทคโนโลยีของตนโดยมีเงื่อนไขว่ามาตรการดังกล่าวสอดคล้องกับบทบัญญัติของบทนี้

5. คู่ภาคียืนยันอีกครั้งถึงสิทธิและพันธกรณีที่มีอยู่ของตนภายใต้ความตกลงดับบลิว ที โอ ว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (ซึ่งต่อไปในบทนี้เรียกว่า “ความตกลงทริปส์”) และความตกลงพหุภาคีอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งคู่ภาคีทั้งสองฝ่ายเป็นภาคี ไม่มีความใดในบทนี้ที่จะลดทอนสิทธิและพันธกรณีที่คู่ภาคีมีอยู่ภายใต้ความตกลงดังกล่าว

6. คู่ภาคีตระหนักถึงความสำคัญของปฏิญญาโดฮาว่าด้วยความตกลงทริปส์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปฏิญญาโดฮาว่าด้วยความตกลงทริปส์และการสาธารณสุข ซึ่งได้รับการรับรองเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน ค.ศ. 2001 โดยที่ประชุมรัฐมนตรีของดับบลิว ที โอ และพัฒนาการที่สืบเนื่องจากปฏิญญาดังกล่าว ในการตีความและการดำเนินการตามสิทธิและพันธกรณีภายใต้บทนี้ คู่ภาคีจะต้องรับประกันความสอดคล้องกับปฏิญญานี้

7. คู่ภาคีจะต้องพยายามดำเนินการตามและเคารพข้อตัดสินใจของคณะมนตรีใหญ่ดับบลิว ที โอ เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม ค.ศ. 2003 ว่าด้วยวรรค 6 ของปฏิญญาโดฮาว่าด้วยความตกลงทริปส์และการสาธารณสุข การแก้ไขเพิ่มเติมใด ๆ ต่อความตกลงทริปส์ที่เกี่ยวกับสาธารณสุขที่มีผลใช้บังคับระหว่างคู่ภาคี และยุทธศาสตร์โลกและแผนปฏิบัติการว่าด้วยสาธารณสุข นวัตกรรม และทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งได้รับการรับรองโดยมติที่ ดับบลิว เอช เอ 61.21 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม ค.ศ. 2008

ข้อ 11.2: มาตรการว่าด้วยความโปร่งใส

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีระบบสำหรับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและสิทธิบัตร เป็นอย่างน้อย ซึ่งจะต้องรวมถึง

(เอ) ข้อกำหนดให้มอบแก่ผู้ยื่นคำขอซึ่งการสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งอาจเป็นในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ถึงการตัดสินพร้อมเหตุผลสำหรับการปฏิเสธคำร้อง

(บี) โอกาสสำหรับผู้ยื่นคำขอที่จะอุทธรณ์คำปฏิเสธทางปกครอง

(ซี) โอกาสสำหรับผู้ยื่นคำขอที่จะร้องขอให้มีการทบทวนโดยศาลต่อคำปฏิเสธทางปกครองขั้นสุดท้าย และ

(ดี) โอกาสสำหรับผู้มีส่วนได้เสีย

(หนึ่ง) ที่จะยื่นคำร้องเพื่อคัดค้านคำขอหรือการจดทะเบียน หากกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตนบัญญัติให้ทำเช่นว่า และ

(สอง) ที่จะยื่นคำขอเพิกถอนหรือขอให้การจดทะเบียนเป็นโมฆะ

2. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามจัดให้มี

(เอ) ระบบสำหรับการยื่นคำขอจดทะเบียนทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเครื่องหมายการค้า และการดำเนินการ การจดทะเบียน และการรักษาไว้ซึ่งเครื่องหมายการค้าทางอิเล็กทรอนิกส์ และ

(บี) ระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เปิดเผยต่อสาธารณะ ซึ่งรวมถึงฐานข้อมูลออนไลน์ระบบคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า และระบบเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว

3. สำหรับคำขอรับสิทธิบัตรที่ได้เผยแพร่แล้ว และสิทธิบัตรที่ออกแล้ว ให้ภาคีแต่ละฝ่ายเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตร อาทิ ผลการสืบค้นและการตรวจสอบ รวมทั้งรายการเอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับสิทธิบัตร

ข้อ 11.3: มาตรการเกี่ยวกับทรัพยากรพันธุกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรพันธุกรรม

1. คู่ภาคีตระหนักถึงความสำคัญ ตลอดจนสิทธิและพันธกรณีของตน ตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ทำที่นครรีโอเดจาเนโร เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน ค.ศ. 1992 และตราสาร

ระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคู่ภาคีทั้งสองฝ่ายเป็นภาคี รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรม และการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรพันธุกรรมและอนุพันธ์ของทรัพยากรพันธุกรรมดังกล่าว[1] อย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม

2. การเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพและพันธุกรรม ตลอดจนอนุพันธ์ของทรัพยากรดังกล่าว จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของการได้รับความยินยอมล่วงหน้าบนพื้นฐานของการได้รับข้อมูลแล้วของภาคีซึ่งเป็นประเทศถิ่นกำเนิดของทรัพยากรนั้น หรือเป็นประเทศที่ได้ทรัพยากรพันธุกรรมนั้นตามอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในของตน ในทำนองเดียวกัน การเข้าถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนท้องถิ่น[2] ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรเหล่านี้จะต้องได้รับความยินยอมล่วงหน้าบนพื้นฐานของการได้รับแจ้งข้อมูลจากชุมชนเหล่านั้นด้วย ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายใน การเข้าถึงในกรณีที่ได้รับอนุญาต จะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่ตกลงร่วมกันและอยู่ภายใต้การแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและภูมิปัญญาดังกล่าวอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม

3. การใช้ทรัพยากรชีวภาพและพันธุกรรม รวมถึงผลิตภัณฑ์อนุพันธ์ของทรัพยากรนั้น และ/หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นจากชุมชนท้องถิ่น ซึ่งภาคีฝ่ายหนึ่งเป็นประเทศถิ่นกำเนิดของทรัพยากรนั้น หรือเป็นประเทศที่ได้ทรัพยากรพันธุกรรมนั้นมาโดยสอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ จะต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับภายในประเทศและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องที่มีผลใช้บังคับ เมื่อการใช้ประโยชน์นั้นเกี่ยวข้องกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

4. คู่ภาคีตกลงที่จะร่วมมือกันในการแลกเปลี่ยนข้อมูลสาธารณะที่เกี่ยวกับทรัพยากรพันธุกรรมและอนุพันธ์ของทรัพยากรนั้น และ/หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรพันธุกรรมของชุมชนท้องถิ่นของตน ในฐานะส่วนหนึ่งของการสืบค้นงานที่ปรากฏอยู่ก่อนแล้วเพื่อรับประกันคุณภาพของการตรวจสอบสิทธิบัตร

5. คู่ภาคีตระหนักว่าการใช้ฐานข้อมูลหรือห้องสมุดดิจิทัลที่รวบรวมภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรพันธุกรรม อาจเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในระหว่างการตรวจสอบสิทธิบัตร

6. ตามคำขอของภาคีฝ่ายหนึ่ง คู่ภาคีตกลงที่จะร่วมมือกันในการสืบสวนและติดตามกรณีที่มีการกล่าวหาว่า มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายภายในที่กำกับดูแลการเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรมและอนุพันธ์ของทรัพยากรนั้น และ/หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรพันธุกรรมภายในดินแดนของตนในบริบทของกระบวนการยื่นคำขอรับสิทธิบัตรและการคุ้มครองพันธุ์พืช

7. ภาคีแต่ละฝ่ายจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ และไม่เลือกปฏิบัติ โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในของตน เพื่อป้องกันการละเมิดและการฝ่าฝืนข้อกำหนดและเงื่อนไขสำหรับการเข้าถึง

---

[1] คำนิยามดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ 2 (อี) ของพิธีสารนาโงยาว่าด้วยการเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรมและการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์อย่างเป็นธรรมและเท่าเทียมภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ทำเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม ค.ศ. 2010

[2] ในกรณีของเปรู ชุมชนท้องถิ่นรวมถึงชุมชนแอฟโฟร-เปรูเวียนและ/หรือชุมชนพื้นเมือง ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในของตน
ในกรณีของไทย ชุมชนท้องถิ่นรวมถึงชุมชนดั้งเดิม

ทรัพยากรพันธุกรรมและอนุพันธ์ของทรัพยากรนั้น และ/หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรพันธุกรรม

ข้อ 11.4: ลิขสิทธิ์และสิทธิข้างเคียง

1. คู่ภาคีจะต้องคุ้มครองผู้สร้างสรรค์งานวรรณกรรมหรือศิลปกรรมอย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอในทำนองเดียวกัน คู่ภาคีจะต้องคุ้มครองนักแสดง ผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียง และองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพ สำหรับการแสดง การบันทึกเสียง หรือการแพร่เสียงแพร่ภาพนั้นแล้วแต่กรณี โดยเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของภาคีแต่ละฝ่าย

2. ภาคีแต่ละฝ่ายยืนยันอีกครั้งถึงสิทธิและพันธกรณีของตนตามที่ระบุไว้ในสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับลิขสิทธิ์ ซึ่งตนเป็นภาคี

3. โดยตระหนักถึงความสำคัญของการจัดตั้งและการดำรงอยู่ขององค์กรบริหารจัดการสิทธิรวมในการส่งเสริมการจัดสรรค่าตอบแทนจากลิขสิทธิ์และสิทธิข้างเคียงอย่างเป็นธรรม โปร่งใส และมีประสิทธิภาพ คู่ภาคีทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะส่งเสริมความร่วมมือ อาทิ ผ่านการแลกเปลี่ยนความรู้และ/หรือประสบการณ์ในด้านนี้

ข้อ 11.5: สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หมายถึง สิ่งบ่งชี้ที่บ่งบอกว่าผลิตภัณฑ์ที่มีแหล่งกำเนิดมาจากดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่ง หรือมาจากภูมิภาคหรือท้องถิ่นของดินแดนนั้น ซึ่งคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะอื่น ๆ ของสินค้าดังกล่าวเป็นผลเชื่อมโยงโดยเฉพาะหรือในสาระสำคัญจากแหล่งกำเนิดทางภูมิศาสตร์ของสินค้านั้น ซึ่งรวมถึงปัจจัยทางธรรมชาติและทางด้านมนุษย์[3]

2. ภาคีแต่ละฝ่ายจะกำหนดให้มีกลไกภายใต้กฎหมายภายในของตนในการคุ้มครอง[4] สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

3. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการผลิต การใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองในดินแดนของคู่ภาคี ซึ่งเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ทางธรรมชาติ เกษตรกรรม หัตถกรรม หรืออุตสาหกรรมที่มีแหล่งกำเนิดในดินแดนของภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ให้สงวนไว้สำหรับผู้ผลิต และ/หรือผู้ผลิตภาคอุตสาหกรรม และ/หรือช่างฝีมือที่มีสถานประกอบการผลิตหรืออุตสาหกรรมในท้องถิ่นหรือภูมิภาคของภาคีดังกล่าวตามที่สิ่งบ่งชี้นั้นระบุ

4. คู่ภาคีจะต้องคุ้มครองตามกฎหมายภายในของตนซึ่งสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งที่ได้รับความคุ้มครองในดินแดนของตน คู่ภาคีจะต้องไม่อนุญาตให้มีการนำเข้า การผลิต หรือการขาย

[3] เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ในกรณีของเปรู สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์รวมถึงสิ่งที่ใช้ระบุแหล่งกำเนิดด้วย

[4] เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น และในกรณีที่กฎหมายของภาคีกำหนดไว้ “การคุ้มครอง” อาจหมายถึงทั้งการรับรองและการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ผลิตภัณฑ์ภายใต้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ดังกล่าว เว้นแต่ผลิตภัณฑ์นั้นผลิตขึ้นและได้รับการรับรองในประเทศถิ่นกำเนิด ตามกฎหมายภายในที่ใช้บังคับกับผลิตภัณฑ์นั้น

5. รายชื่อที่ปรากฏในภาคผนวก 11-เอ (สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เปรู) คือ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในเปรู ตามความหมายของวรรค 1 ของข้อ 22 ของความตกลงทริปส์ ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของไทย และโดยสอดคล้องกับข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ระบุไว้ในวรรค 4 รายชื่อดังกล่าวจะได้รับการคุ้มครองในฐานะสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในดินแดนของไทย

6. รายชื่อที่ปรากฏในภาคผนวก 11-บี (สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย) คือ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในไทย ตามความหมายของวรรค 1 ของข้อ 22 ของความตกลงทริปส์ ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของเปรู และโดยสอดคล้องกับข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ระบุไว้ในวรรค 4 รายชื่อดังกล่าวจะได้รับการคุ้มครองในฐานะสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในดินแดนของเปรู

7. ภาคีฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้มีการเพิ่มสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพิ่มเติมในภาคผนวก 11-เอ (สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เปรู) หรือ 11-บี (สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย) และอาจร้องขอให้มีการเพิกถอนชื่อที่ปรากฏในภาคผนวกของตนออกได้[5]

ข้อ 11.6: มาตรการ ณ จุดผ่านแดน

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดให้ผู้ทรงสิทธิใด ๆ ที่เริ่มกระบวนการให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรระงับการปล่อยสินค้าที่ต้องสงสัยว่าเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมหรือสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์[6] ออกสู่การหมุนเวียนโดยเสรี จะต้องจัดหาพยานหลักฐานที่เพียงพอเพื่อให้เป็นที่พึงพอใจแก่หน่วยงานผู้มีอำนาจว่าตามกฎหมายของภาคีนั้น มีการละเมิดในเบื้องต้นซึ่งสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของผู้ทรงสิทธินั้น และจะต้องจัดหาข้อมูลที่เพียงพอเท่าที่พึงคาดหมายได้ตามสมควรว่าอยู่ในความรับรู้ของผู้ทรงสิทธิ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรสามารถจดจำสินค้าต้องสงสัยนั้นได้อย่างสมเหตุผล การกำหนดให้ต้องจัดหาข้อมูลดังกล่าวจะต้องไม่เป็นอุปสรรคอย่างไม่สมเหตุผลต่อการใช้กระบวนการเหล่านี้

2. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้แก่หน่วยงานผู้มีอำนาจซึ่งอำนาจที่จะกำหนดให้ผู้ทรงสิทธิเริ่มกระบวนการระงับการปล่อยสินค้าที่ต้องสงสัยว่ามีเครื่องหมายการค้าปลอมหรือสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ จัดหาหลักประกันที่สมเหตุผลหรือการรับรองที่เทียบเท่า ซึ่งเพียงพอที่จะคุ้มครองจำเลยและหน่วยงานผู้มีอำนาจ และเพื่อป้องกัน

---

[5] เมื่อภาคีฝ่ายหนึ่งมีคำร้องขอ คณะอนุกรรมการว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญาอาจตัดสินใจเพิ่มเติมหรือถอนตามที่อ้างถึงในวรรคนี้ได้

[6] เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้

(เอ) “สินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอม” หมายถึง สินค้าใด ๆ รวมถึงบรรจุภัณฑ์ที่มีการใช้เครื่องหมายการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้โดยชอบสำหรับสินค้าประเภทนั้น หรือเครื่องหมายที่ไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างในสาระสำคัญได้จากเครื่องหมายการค้าดังกล่าวได้ และการกระทำดังกล่าวนั้นเป็นการละเมิดสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าตามกฎหมายของประเทศผู้นำเข้า และ

(บี) “สินค้าละเมิดลิขสิทธิ์” หมายถึง สินค้าใด ๆ ที่เป็นงานคัดลอก ซึ่งทำขึ้นโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ทรงสิทธิหรือบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจโดยชอบจากผู้ทรงสิทธิในประเทศผู้ผลิต และเป็นการทำขึ้นโดยตรงหรือโดยอ้อมจากต้นฉบับ โดยที่การทำสำเนานั้นจะถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิข้างเคียงตามกฎหมายของประเทศผู้นำเข้า

การใช้สิทธิโดยมิชอบ หลักประกันหรือการรับรองที่เทียบเท่าดังกล่าวจะต้องไม่เป็นอุปสรรคอย่างไม่สมเหตุผลต่อการใช้กระบวนการเหล่านี้

3. ในกรณีที่หน่วยงานผู้มีอำนาจได้วินิจฉัยแล้วว่า สินค้าเป็นสินค้าปลอมหรือเป็นสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ภาคีฝ่ายหนึ่งจะต้องให้แก่หน่วยงานผู้มีอำนาจซึ่งอำนาจที่จะแจ้งให้ผู้ทรงสิทธิทราบ ตามคำร้องขอของผู้ทรงสิทธินั้น ซึ่งชื่อและที่อยู่ของผู้ส่งสินค้า ผู้นำเข้า และผู้รับสินค้า รวมถึงปริมาณของสินค้าที่เกี่ยวข้อง

4. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องอนุญาตให้หน่วยงานผู้มีอำนาจสามารถริเริ่มมาตรการ ณ จุดผ่านแดน ได้ตามหน้าที่ของตน โดยไม่จำเป็นต้องมีการร้องเรียนอย่างเป็นทางการจากบุคคลหรือผู้ทรงสิทธิ โดยจะต้องใช้มาตรการดังกล่าวเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อหรือสงสัยว่า สินค้าที่กำลังนำเข้าหรือส่งออกนั้นเป็นสินค้าปลอมหรือเป็นสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์

5. ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อหรือสงสัยว่า สินค้านำผ่านเป็นสินค้าปลอมหรือเป็นสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ภาคีแต่ละฝ่าย ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายใน อาจอนุญาตให้หน่วยงานผู้มีอำนาจสามารถริเริ่มดำเนินมาตรการ ณ จุดผ่านแดน ได้ตามหน้าที่ของตนเช่นกัน

ข้อ 11.7: ความร่วมมือและการถ่ายทอดเทคโนโลยี

1. โดยตระหนักถึงความสำคัญที่เพิ่มขึ้นของการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในการส่งเสริมการค้าและการลงทุนระหว่างกันยิ่งขึ้น คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันในด้านทรัพย์สินทางปัญญา โดยเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน และขึ้นอยู่กับทรัพยากรที่มีอยู่ของตน

2. คู่ภาคีควรส่งเสริมความร่วมมือในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศ ซึ่งคู่ภาคีทั้งสองฝ่ายเป็นภาคีในด้านการบริหารจัดการและการบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และในกิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศ ซึ่งรวมถึงดับบลิว ที โอ และองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (ไวโป)

3. โดยขึ้นอยู่กับทรัพยากรที่มีอยู่ คู่ภาคีจะร่วมมือกันในสาขาที่มีความสนใจร่วมกันและภายใต้ข้อกำหนดที่ตกลงร่วมกัน ซึ่งอาจรวมถึง

(เอ) โครงการด้านการศึกษาและการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาในฐานะเครื่องมือเพื่อการวิจัยและนวัตกรรม

(บี) หลักสูตรการฝึกอบรมและการสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสำหรับเจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาและกลไกอื่น ๆ

(ซี) การสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการวิจัย นวัตกรรม การถ่ายทอดและการเผยแพร่เทคโนโลยีระหว่างคู่ภาคี โดยมุ่งหมายไปยังวิสาหกิจ มหาวิทยาลัย ศูนย์วิจัย และศูนย์เทคโนโลยีเป็นต้น

(ดี) การส่งเสริมวิธีการที่มีประสิทธิภาพสำหรับการมีส่วนร่วมขององค์กรและผู้เชี่ยวชาญในระบบวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติในโครงการและเครือข่ายร่วมด้านการวิจัย การพัฒนาและนวัตกรรม โดยมีจุดประสงค์เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของชาติในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

(อี) การแลกเปลี่ยนนักวิจัย นักวิทยาศาสตร์ เจ้าหน้าที่เทคนิค และผู้ประกอบการฐานเทคโนโลยี

(เอฟ) การออกแบบระบบส่งเสริมเพื่อสนับสนุนและจัดตั้งวิสาหกิจเริ่มต้น

(จี) การฝึกอบรมด้านการบริหารจัดการอย่างครบวงจรเกี่ยวกับอุทยานเทคโนโลยี รวมถึงศูนย์บ่มเพาะและศูนย์เร่งการเติบโตทางธุรกิจ

(เอช) ความร่วมมือในการดำเนินการเชิงพาณิชย์เพื่อนำผลิตภัณฑ์และบริการเข้าสู่ตลาดโลกซึ่งเป็นผลมาจากโครงการนวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ

(ไอ) ความร่วมมืออื่นใดในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

4. คู่ภาคีจะร่วมมือกัน ตามข้อกำหนดที่ตกลงร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในสาขาที่มีความสนใจร่วมกัน ซึ่งอาจรวมถึง

(เอ) การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนซึ่งความหลากหลายทางชีวภาพ

(บี) การดำเนินการเพื่อป้องกันการเข้าถึงโดยมิชอบด้วยกฎหมายซึ่งทรัพยากรพันธุกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น นวัตกรรม และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

(ซี) กระบวนการภายในเกี่ยวกับการแบ่งปันผลประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น นวัตกรรม และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง และ

(ดี) ประเด็นสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอื่น ๆ

5. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่การสร้างการติดต่อประสานงานและความร่วมมือในด้านสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา และองค์กรอื่น ๆ ของตน

6. หน่วยงานผู้ปฏิบัติของคู่ภาคีทั้งสองฝ่ายจะต้องหารือและตกลงเงื่อนไขที่จะพิจารณา[7] สำหรับการพัฒนากิจกรรมความร่วมมือภายใต้บทนี้ ตลอดจนตามข้อ 12.4 (จี) (สาขาความร่วมมือ)

[7] เงื่อนไขดังกล่าวอาจรวมถึงเรื่องของความเป็นเจ้าของและการบริหารจัดการสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และเรื่องอื่น ๆ

7. ภาคีแต่ละฝ่ายกำหนดให้หน่วยงานดังต่อไปนี้ รับผิดชอบการบรรลุวัตถุประสงค์ของข้อนี้ และเพื่ออำนวยความสะดวกในการพัฒนาโครงการด้านความร่วมมือและการทำงานร่วมกัน

(เอ) ในกรณีของเปรู ได้แก่ สถาบันเพื่อการป้องกันการแข่งขันและการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาแห่งชาติ (อินสติตูโต นาซิโอนัล เด เดเฟนซ่า เด ลา คอมเปเตนเซีย อี เด ลา โปรเต็กซิออน เด ลา โปรปิเอดัด อินเตเลคตวล - อินเดโกปี) หรือสภาเพื่อวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติ (กอนเซโฆ นาซิโอนัล เด เซียนเซีย เตคโนโลเฆีย เอ อินโนบาซิออน - กอนซีเตค) ตามความเหมาะสม หรือหน่วยงานผู้สืบสิทธิต่อจากหน่วยงานดังกล่าว และ

(บี) ในกรณีของไทย ได้แก่ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ หรือ สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ ตามความเหมาะสม หรือหน่วยงานผู้สืบสิทธิต่อจากหน่วยงานดังกล่าว

ภาคผนวก 11-เอ
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เปรู

1. พิสโก (เอ โอ)
2. ชูลูกานัส (เอ โอ)
3. ข้าวโพดขาวยักษ์กุสโก (เอ โอ)
4. ฟักทองโลเช เด ลัมบาเยเก (เอ โอ)
5. ถั่วพัลลาร์ เด อิกา (เอ โอ)
6. กาแฟวิลลาริก้า (เอ โอ)
7. กาแฟมาชูปิกชู-ฮวาดกินญ่า (เอ โอ)
8. มาค่า ฮูนิน-ปาสโก (เอ โอ)
9. มะกอกแห่งตักนา (เอ โอ)
10. โกโก้อะเมซอนเปรู (เอ โอ)
11. ออริกาโนแห่งตักนา (เอ โอ)
12. เกลือมารัส (จี ไอ)

ภาคผนวก 11-บี
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย

1. ข้าวสังข์หยดเมืองพัทลุง
2. ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้
3. ข้าวหอมมะลิสุรินทร์
4. ส้มโอนครชัยศรี
5. มะขามหวานเพชรบูรณ์
6. กาแฟดอยตุง
7. กาแฟดอยช้าง
8. ผ้าไหมยกดอกลำพูน
9. ผ้าไหมแพรวากาฬสินธุ์

เครื่องปั้นดินเผาศิลาดลเชียงใหม่